

osmileté docházky do školy se tímto zproštěním neprodlužuje.

(3) Chodí do občanské školy jsou povinny děti, které vyhovují podmínkám, platným pro přijetí do této školy, mají trvalé bydliště v školní obci, v níž je veřejná občanská škola jejich jazyka. Povinnost tato týká se chlapců v školních obcích s občanskými školami chlapeckými, dívek v školních obcích s občanskými školami dívčími a chlapců i dívek v školních obcích s občanskými školami smíšenými. Výjimky mohou povolovati orgány státní školské správy, uvedené v § 21, na žádost rodičů nebo jich zástupců z důvodů zvláštního pozoru hodných. Dětem, které mají trvalé bydliště sice mimo obec, v níž je veřejná občanská škola jejich jazyka, avšak v okruhu o poloměru 4 km od budovy školní občanské školy a vyhovují obecně podmínkám pro přijetí do této školy, nelze přijetí odepřít (§ 3 zákona č. 189/1919 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 295/1920 Sb. z. a n.). Děti ty však nejsou povinny chodit do občanské školy. Přijetí do občanské školy nemůže býtí odmítnuto dětem, které vyhovují obecně podmínkám pro přijetí do ní, ani v tom případě, že bydlí mimo okruh o poloměru 4 km od školní budovy občanské školy, jestli nejvyšší přípustný počet žáků v dotyčné třídě není vyčerpán přihláškami dětí, obývajících v tomto okruhu.

(4) O tom, má-li býtí do školy přijato dítě ve věku školou ještě nepovinném (§ 11, odst. 1., zákona), rozhoduje podle lékařského dobrého zdání v Čechách, na Moravě a ve Slezsku místní školní rada; na Slovensku na státních školách kuratorium školy, a kde není ustaveno, správce školy, na nestátních veřejných školách školská stolice; při školách, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., místní výbor školní, a kde není zřízen, správce školy.

ODDÍL VIII.

Učitelské konference.

K § 18 zákona.

§ 20.

Zrušení okresních a zemských konferencí a přenesení jejich působnosti.

Ode dne účinnosti zákona přestávají se konati okresní i zemské konference učitelské. Na přechodnou dobu, než se upraví nově konference župní, obvodní a místní a než zahájí

činnost, přejde dosavadní působnost okresních konferencí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, jakož i výborů, které okresní konference volily, na okresní výbory školní, které mohou tuto působnost přenést na užší komitét, složený z okresního inspektora školního a zástupců učitelstva v okresním výboru školním.

ODDÍL IX.

§ 21.

Ustanovení závěrečná.

(1) Orgány státní školské správy, jimž přísluší rozhodovati podle § 1, § 4, odst. 1., bod c, a § 19, odst. 3., tohoto nařízení, jsou v Čechách, na Moravě a ve Slezsku okresní školní výbory a pro školy, spravované přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., jejich státní inspektoři školní; na Slovensku státní inspektoři školní.

(2) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Markovič v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Kállay v. r.	

65.

Zákon ze dne 3. dubna 1925 o svátcích a památných dnech republiky Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Posavadní předpisy o svátcích platí s výhradou ustanovení § 4 napříště pro tyto dny: 1. leden, 6. leden, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, 29. červen, 15. srpen, 1. listopad, 8. prosinec a 25. prosinec.

§ 2.

Památnými dny republiky Československé jsou:

5. červenec, 28. září, 6. červenec, 1. květen a 28. říjen jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb. z. a n.

§ 3.

Pro den 28. října platí veškerá ustanovení o nedělích.

Politické (policijní) úřady první stolice mohou podle místních poměrů vydati pro veřejné úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i pro školy s právem veřejnosti ustanovení směřující k důstojné zevní oslavě tohoto dne.

Neuposlechnutí těchto ustanovení trestají politické (policijní) úřady první stolice (policijní administrativní vrchnosti) pokutou až do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do jednoho měsíce. Nedobytná pokuta budiž proměněna v přiměřené vězení (uzamčení) až do jednoho měsíce.

Pokuty plynou do státní pokladny.

§ 4.

Pro ostatní památné dny jakož i pro dny vyjmenované v §u 1 platí předpisy o nedělích, pokud jde o počítání lhůt, a dále vztahují se na ně ustanovení o klidu nedělním, pokud jde o veřejné úřady, ústavy, podniky a školy veřejné, jakož i školy s právem veřejnosti. Vláda může nařízením stanoviti výjimky pro podniky veřejné v zájmu nerušeného jich provozu.

§ 5.

Veškerá dosavadní ustanovení o dnech svátečních, pokud se nesrovnávají s tímto zákonem, jakož i o dnech noremních se zrušují.

Nedotčena zůstávají ustanovení článku 13 zákona ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z., a § 19 zák. čl. LIII:1868.

§ 6.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 7.

Zákon nabývá účinnosti dnem 15. dubna 1925.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Malypetr v. r.

66.

Zákon ze dne 1. dubna 1925 o exekuci na výměnky.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 330 exek. řádu ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z., se mění a zák. čl. LX:1881 (exekuční řád) doplňuje se novým § 64 a) takto:

Na výměnky, jsou-li nezbytné pro dlužníka nebo pro členy jeho rodiny, s ním ve společné domácnosti žijící, lze vésti exekuci nebo zajišťovací úkon toliko tak, že dlužníku musí zůstatí volným roční úhrnný požitek dávek peněžitých a naturálních, čítajíc v to i byt, v úhrnné hodnotě 4000 Kč.

Pro výživné příslušející věřiteli podle zákona nebo pro dané a jiné veřejné dávky, které jsou vyměřeny z výměnky a nejsou starší nežli tři roky počítajíc od splatnosti dávky, může býti vedena exekuce nebo zajišťovací úkon tak, že dlužníku zůstatí musí volným úhrnný roční požitek (odst. 1) v hodnotě 2000 Kč.

Je-li exekuce na výměnky hledíc k výši jejich výtěžku dovolena, musí býti vždy dlužníkovi ponechány obytné místnosti nezbytné pro něho a pro členy jeho rodiny, s ním ve společné domácnosti žijící.

Čl. II.

Provésti tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.